

КУЛЬТАВЫЯ ЗБУДАВАННІ, культа ве дойлідства, сакральная архітэктура, разнавіднасць архітэктуры, якая вызначае сакральну прастору. З'яўляюцца месцам правядзення рэліг. рытуалаў, цырымоній у межах веравызнання, пражываннем служыцеляў рэліг. культуры, прыстанішчам вернікаў. На тэр. Беларусі захаваліся з часоў Сталага Сярэдневякоўя (12 ст.). Асн. тыпы К.з.: царква, сабор (праваслаўе), касцёл, сабор (каталіцызм), збор, кірха (пратэстантызм), мячэць (іслам), сінагога (іўдаізм), малітоўны дом у стараверай, кляштар, капліца, званіца і інш. Архітэктура першых вядомых на бел. землях мураваных храмаў крыжовакупальнага тыпу (*Гродзенская ніжняя царква*) зведала ўплыў рус.-візант. традыцый культивага будаўніцтва, базілікальнага тыпу — зах.-еўрап. раманік і готыкі (*Полацкі Сафійскі сабор*, храм-пахавальня полацкіх епіскапаў). У 12 ст. засн.: *Гродзенская школа дойлідства*, *Полацкая школа дойлідства*, *Віцебская школа дойлідства*. У перыяд 15—16 ст. узніклі храмы абарончага тыпу — цэркви-крэпасці з аднавежавым (*Гнезнаўскі Міхайлаўскі касцёл*), двухвежавым (*Навагрудскі Барысаглебскі сабор*, *Супрасльская царква-крэпасць*, *Сынковіцкая царква-крэпасць*, *Мураванкаўская царква Раства Багародзіцы*, бязвежавым (*Ішкандскі Троіцкі касцёл*) гал. фасадам. Пад уплывам Рэнесансу ў К.з. сцвярджаліся стрыманыя, лаканічныя манумент. формы (*Заслаўскі кальвінскі збор*, *Смаргонскі*

кальвінскі збор, Навасвержанскі Петрапаўлаўскі касцёл). З распаюсоджаннем у бел. архітэктуры ў 17—18 ст. стылявых тэндэнций барока ў абліччы хрысціянскіх храмаў павялічвалася экспрэсія, выяўленая на фасадах контрастам маштабаў і рытмаў, матэрыйялаў і фактур, святлоценявыми эффектамі, падкрэсленая хвалістымі характарамі ліній, пышнасцю дэкар. аздаблення (касцёлы Св. Францішка Ксаверия ў Гродне, Св. Андрэя ў Слоніме). Разам з тым будаваліся касцёлы ў традыцыях Сярэдневякоўя і Рэнесансу, іх архіт.-маст. кампазіцыі выражалі абарончыя характеристы (Камайскі касцёл Яна Хрысціцеля, Навагрудскі Фарны касцёл). У канцы 18—19 ст. у К.з. увасобіліся рысы класіцызму, пачалі будавацца храмы крыжовакупальнага тыпу (Гомельскі Петрапаўлаўскі сабор, Петрыкаўская Мікалаеўская царква), купальныя ратонды (Чачэрская Праабражэнская царква, Празьніцкая Мікалаеўская царква), базілікі (Пружанскі сабор Аляксандра Неўскага). У 2-й пал. 19 — пач. 20 ст. пад уплывам эклектыкі ў архітэктуры К.з. адзначаліся стылізатарскія тэндэнцыі, выражаныя ў неа- і рэтрастылях. Каталіцкія храмы будаваліся ў неагатычным стылі (Гервяцкі Троіцкі касцёл, Суботніцкі касцёл Святога Уладзіслава), збудаванні праваслаўнай канфесіі — у рэтраспектыўна-руск. стылі (Гродзенскі кафедральны Пакроўскі сабор, Мількаўшчынская Пакроўская царква). Драўляныя К.з. хрысціянскага веравызнання 16—19 ст. адзначаліся разнастайнасцю кампазіцыйной будовы: праваслаўнія храмы мелі ў аснове падоўжна-восевую (царква Аляксандра Неўскага ў в. Стрэльна Іванаўскага р-на, Паручынскная Пакроўская царква), ярусна-восевую (Дварэцкая Свята-духаўская царква, Дабраслаўская Троіцкая царква), крыжова-цэнтрычную (Вялікалазіцкая Пакроўская царква) структуру, каталіцкія — форму базілікі з развітой аб'ёмна-просторавай кампазіцыйай трохнефавага зрубу з трансептам (Жырмунскі касцёл Адшу-

кання Святога Крыжа, касцёл Нараджэння Дзевы Марыі ў в. Кемелішкі Астравецкага р-на) або аднанефавай (Вялікасвіранскі Юр'еўскі касцёл). У 16 — пач. 20 ст. на тэр. Беларусі ўзвядзліся мураваныя (Ашмяны, Гродна, Столін, Слонім, Быхаў, Іё) і драўляныя (Глыбокае, Воўпа, Нароўля, Навагрудак, Друя) сінагогі. У канцы 18 — пач. 19 ст. ў цэнтр. і паўн.-зах. рэгіёнах адзначалася шырокое будаўніцтва драўляных татарскіх мячэцей (Клецк, Ляхавічы, Мядзел, Мір, Іё, Навагрудак, Слонім, Відзы). З пач. 20 ст. — 1980-я гг. К.з. амаль не ўзвядзліся. З актыўізациі руху за нац. адраджэнне культ. спадчыны Беларусі пачала аднаўляцца дзеянасць праваслаўных і каталіцкіх храмаў, правадзіцца рэстаўрацыя і рэканструкцыя разбураных сакральных помнікаў, на месцы сапсанавых узводзяцца новыя. У 1990-я — пач. 2010-х гг. — ажыццяўляецца праектаванне і ўзвядзенне К.з. на новых месцах (Свята-Васкрасенская царква ў Бресте, касцёл Узвышэння Святога Крыжа ў Светлагорску, пратэстанцкая малітоўныя дамы ў Ваўкавыску, Бресте, мячэці ў в. Відзы Браслаўскага, г.п. Смілавічы Мінскага р-наў і інш.).

Ю.Ю.Захарына.